

пѣшия конвой и. слѣдъ като се обмундирваха и се въоръжаваха, въ сѣщия день влизаха въ строя.

Учителитѣ — офицери и унтеръ-офицери, съ голѣма енергия се заловиха за работа: да учатъ своитѣ възпитанници — доброволцитѣ. Тѣзи послѣднитѣ отъ своя страна съ голѣмо усърдие и трудъ се стараяха да научатъ онова, което имъ показваха. Учението се продължаваше отъ зори до пладнѣ — 12 часа и отъ два часа, слѣдъ обѣдъ, до мръкване. При всичко, че доброволцитѣ не бѣха навикнали къмъ такъвъ усиленъ и еднообразенъ трудъ, тѣ съ голѣмо прилѣжане и търпение прѣкарваха цѣлия день въ новото си занятие. Въ часоветѣ за почивка и въ празнични дни, едни отъ доброволцитѣ се събираха на купчини и изучаваха имената на началството си, други правяха ружейни приеми, трети маршируваха, четвърти се катеряха по гимнастиката и т. н. т. Слѣдъ такова съ присърдце занятие не е удивително, че доброволцитѣ показаха извънреденъ успѣхъ: къмъ деньтъ за смотра тѣ имаха изгледъ на стари войници.

Очакваше се пристигването на Императора Александъръ II въ г. Кишиневъ. На 12-й Априль 1877 год. още отъ сутринята улицитѣ се пълняха отъ многочисленъ народъ, който отиваше на обширното поле на сѣверо-источната частъ на градътъ — площадъ „Рашковановка“, за гдѣто се отведе и войската отъ кишиневския гарнизонъ и се построи за прѣдстоящия императорски смотръ. И еднитѣ и другитѣ очакваха прѣдстоящото обявяване война на Турция. Слѣдъ 56-й п. житомирский полкъ бѣше построенъ пѣшия на Негово Императорско Височество, Главно-командующий на дѣйствующата армия, конвой въ дву-зводни колони. Доброволцитѣ отъ пѣшия конвой имаха извънредно добъръ войнишки изгледъ: „стойка“ и „виправка“ добри, лица весели и засмѣни, а красивия имъ мундиръ „българката“ и черния съ зелено дъно калпакъ, имъ придаваха още по-добъръ войнишки изгледъ. Началството, като гледаше своитѣ еднонеделни ученици, бѣше увѣрено, че тѣзи балкански левове нѣма да отстъпватъ на сѣвернитѣ орли. Наистина учители и ученици, увѣрени въ пълния успѣхъ на прѣдстоящия